

Μέση Βεροίας: Τιμήθηκε ο Ιεροψάλτης Βασίλειος Γκατζούφας για τα 63 χρόνια προσφοράς

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας

© IMBΝΚ Γραφείο Τύπου

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων τέλεσε σήμερα Αρχιερατική Θεία Λειτουργία και κήρυξε το θείο Λόγο στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Μέσης.

Μετά τη θεία Λειτουργία τίμησε με τον χρυσό Σταυρό του Αποστόλου Παύλου τον Ιεροψάλτη κ. **Βασίλειο Γκατζούφα** που διακονεί το αναλόγιο της ενορίας επί 63 συναπτά έτη.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος τόνισε:

«Ἐχουσι Μωσέα καί τούς προφή-τας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν».

Μία πολύ γνωστή εὐαγγελική πε-ρι-κοπή ἀκούσαμε σήμερα. Ὁ Χρι-στός μέ ἓνα ἐντυπωσιακό, θά λέγαμε, παράδειγμα, ἐπιχειρεῖ νά μᾶς διδάξει μεγάλες καί σημαντι-κές ἀλήθειες γιά τή ζωή τοῦ καθενός μας.

Ἡ εἰκόνα τήν ὁποία μᾶς περιγρά-φει καί ἡ ἀντίθεση μεταξύ τοῦ πλουσίου καί τοῦ πτωχοῦ Λαζά-ρου, ὅσο καί ἂν μᾶς φαίνεται ὑπερ-βολική, μᾶς εἶναι γνωστή καί οἰκεία σέ ὅλους μας. Τήν βλέπουμε καθημερινά, τήν ἀντιμετωπίζουμε συχνά, ἔστω καί ἐάν δέν εὕρισκό-μεθα στή θέση τοῦ πλουσίου τοῦ Εὐαγγελίου. Πολλοί εἶναι ὅμως οἱ ἀδελ-φοί μας, οἱ ὁποῖοι καί στίς ἡμέρες μας εὕρισκονται στή θέση τοῦ πτωχοῦ Λαζάρου καί προσπαθοῦν νά χορτάσουν «ἀπό τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπό τῆς τραπέζης» τοῦ καθενός μας.

Είναι γνωστή σέ όλους μας ή άδιαφορία του πλουσίου πρός τόν πτωχό Λάζαρο και οί συνέπειές της, όπως μάς τίς περιγράφει στη συνέχεια ό Χριστός. Είναι γνωστό σέ όλους μας ότι, όταν οί δύο πρωταγωνιστές του σημερινού εύ-αγγελικού άναγνώσματος, ό πλού-σιος και ό πτωχός Λάζαρος, πέθα-ναν, ό πρώτος πήγε στην κόλαση έξαιτίας της άσπλαχνίας του και της άθετήσεως της έντολής του Θεού νά έλεεϊ τούς πτωχούς, και ό δεύτερος, ό πτωχός Λάζαρος, έλαβε τόν μισθό της ύπομονής του σ' αύ-τή τή ζωή άναπαυόμενος στους κόλπους του Άβραάμ και άπολαμ-βάνοντας τήν αίώνια μακαριότη-τα.

Είναι γνωστός όμως και ό διάλο-γος μεταξύ του πλουσίου και του πατριάρχου Άβραάμ και ή παρά-κλη-ση του πρώτου, δηλαδή του πλουσίου, νά στείλει ό Άβραάμ τόν Λάζαρο στους άδελ-φούς του, για νά τούς ύποδείξει τί θά πρέπει νά κάνουν στη ζωή τους, ώστε νά μήν βρε-θοϋν στη δυσάρεστη θέση του σκλη-ρόκαρδου και άνελεήμονος άδελφοϋ τους. Γι' αυτό και δέν θά σταθώ σέ αυτά. Θα σταθώ στην άπάντηση που δίδει ό πατριάρχης Άβραάμ στον πλούσιο σχετικά μέ τούς άδελφούς του, μία άπάντηση που ισχύει και για μάς.

«Έχουσι Μωσέα και τούς προφή-τας· άκουσάτωσαν αυτών».

Έχουν, λέει, τόν Μωυσή και τούς προφήτες, έχουν δηλαδή τόν μω-σαιικό νόμο και τή διδασκαλία των προφητών που ύποδεικνύουν τίς έντολές του Θεού πρός τούς άν-θρώ-πους, που λέγουν τί ζητᾶ ό Θεός από τούς άνθρώπους για νά βρί-σκονται κοντά του και στην επί-γεια ζωή αλλά ιδιαιτέρως μετά τόν θάνα-το. Δέν χρειάζονται ούράνιοι άπε-σταλ-μένοι, δέν άπαιτοϋνται ειδι-κές συστάσεις και προειδοποιήσεις. Άρκει ό νόμος του Θεού που μάς παραδίδει ή Άγία Γραφή, εφόσον βεβαίως τόν τηροϋμε και νά τόν εφαρμόζουμε στη ζωή μας.

«Έχου-σι Μωϋσέα και τούς προφήτας· άκουσάτωσαν αυτών».

Τήν άπάντηση αυτή δίδει σήμερα ό Χριστός και σέ μάς, που δέν έχου-με μόνο τόν Μωϋσή και τούς προ-φήτες, αλλά έχουμε και τόν ίδιο τόν Χριστό, τόν Υίο και Λόγο του Θεού, που ήρθε στη γή ως άνθρω-πος, που κήρυξε τό εύαγγέλιο, που μάς έδωσε τίς έντολές του και που ίδρυσε τήν Έκκλησία του, για νά μάς υπενθυμίζει στους αιώνες τίς έντολές του και νά μάς βοηθᾶ μέ τά μέσα τά όποια θέτει στη διάθεσή μας νά τίς εφαρμόζουμε.

Η άπάντηση του Χριστου όμως δέν ισχύει μόνο για τήν έντολή της αγάπης πρός τόν πλησίον και τήν έλεημοσύνη, τήν όποία όφείλουμε στους ένδεεις άδελφούς μας και ή όποία είναι ή βασική έντολή από τήν όποία έξαρτᾶται τό αίώνιο μέλ-λον μας, αλλά ισχύει και για όλες τίς έντολές του Χριστου. Ό Χριστός μέ τή διδασκαλία του αλλά και μέ τό παράδειγμα της ζωής του μάς υπέδειξε πώς πρέπει νά είναι ή ζωή μας, πώς πρέπει νά είναι οί σχέσεις μας μέ τούς άνθρώπους γύρω μας, πώς πρέπει νά είναι ή σχέση μας μαζί του, πώς πρέπει νά είναι ή άναστροφή μας στον κόσμο

γενικά. Τίποτε δέν υπάρχει τό όποιο νά μήν μάς εἶπε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ἀλλά καί νά μήν ἐρμήνευσαν καί ἐπεξηγήσαν οἱ πατέρες καί οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας μέ τή ζωή καί τή διδασκαλία τους. Ἐπομένως δέν ἔχουμε καμία δικαιολογία γιά νά ζοῦμε καί νά φερόμεθα κατά τήν κρίση μας, γιά νά ζοῦμε καί νά ἀναστεφόμεθα στόν κόσμο ἀδιαφορώντας γιά τό θέλημα καί τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ἀδιαφορώντας γιά τό τί εἶναι ἀμαρ-τία καί ἀκολασία, γιά τό τί εἶναι παρακοή καί παράβαση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, γιά τό πῶς ὅλα αὐτά ἀπο-μακρύνουν καί ἀποξενώνουν τόν ἄνθρωπο ἀπό τόν Θεό καί τόν ὁδηγοῦν στήν καταστροφή.

Δέν θά πρέπει νά ζητοῦμε θαύμα-τα γιά νά πιστεύσουμε ἢ ἀγίους γιά νά μάς διδάξουν τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά τόν ἀκολουθή-σου-με. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ υπάρχει καί εἶναι στή διάθεση ὅλων μας. Ὑπάρ-χει καί διδάσκεται ἀπό τήν Ἐκκλη-σία μας, ἡ ὁποία, παρά τίς δυσκο-λίες καί τόν πόλεμο τόν ὁποιο ἀντιμετωπίζει ἀνά τούς αἰῶνες, ὑφίσταται γιά νά κηρύττει Χριστό, γιά νά ὁδηγεῖ τούς ἀνθρώπους στή σωτηρία, γιά νά ἀναδεικνύει ἀγί-ους.

Ἄς μήν ἐφευρίσκουμε, λοιπόν, καί ἄς μήν ἐπικαλούμεθα δικαιο-λο-γίες γιά νά δικαιώσουμε τούς ἑαυτούς μας. Ἄς ἀκοῦμε καί ἄς μελετοῦμε τόν λόγο τοῦ Θεοῦ καί ἄς προσπαθοῦμε νά ἐφαρμόζουμε τίς ἐντολές του στή ζωή μας, ὥστε νά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς νά ἀπο-λαύ-σουμε τή μακαριότητα τήν ὁποία ἀπολάμβανε καί ὁ πτωχός Λάζαρος τῆς σημερινῆς εὐαγγε-λικῆς περικοπῆς ἀλλά καί τή σωτηρία μας.

Μήν ξεχνοῦμε ὅτι ὁ Λάζαρος δέν ἔκανε φιλανθρωπίες στή ζωή του, ὅπως θά ἔπρεπε νά κάνει ὁ πλούσιος πού εἶχε τά ἀγαθά. Ὁ πτωχός ὅμως, ὁ Λάζαρος, ἔκανε ὑπομονή καί εἶχε ἐμπιστοσύνη στόν Θεό. Καί ὅταν ἤρθε ἡ ὥρα νά κληθοῦν καί οἱ δύο, ὁ μέν ἕνας πού ἔκανε ὑπομονή ἀπήλαυσε τά ἀγαθά καί τή μακαριότητα τοῦ Θεοῦ, ὁ δέ ἄλλος, ὁ ὁποῖος εἶχε ὅλα τά ἀγαθά ἀλλά τά εἶχε γιά τόν ἑαυτό του, ἀπήλαυσε τά τῆς κολάσεως.

Λοιπόν, μυαλό ἔχουμε νά σκεφθοῦμε ποιό εἶναι τό συμφέρον μας, γιατί αὔριο θά φύγουμε, ὅλοι φεύγουμε. Ἐπόμενος, ἄς μήν βρεθοῦμε στή θέση πού βρέθηκε ὁ πλούσιος. Ἄν εἴμεθα πτωχοί, ἄς ζοῦμε μέ ὑπομονή, μέ ἀγάπη, μέ ἐμπιστοσύνη στόν Θεό, ὅτι τόσο ἐπιτρέπει νά ἔχουμε, τόσο θά κάνουμε. Τότε νά εἴστε βέβαιοι ὅτι θά μάς ἀξιώσει νά ἀπολαύσουμε «ἃ ἠτοίμασε τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν». Διότι ὅποιοι ἀγαποῦν τόν Θεό κάνουν καί ὑπομονή, ἐγκρατεύονται ἢ, ἐάν ἔχουν, προσφέρουν. Ἐπομένως, εἶναι στό χέρι καί τό ἕνα νά κάνουμε καί ἀπό τό ἄλλο νά ἐπωφεληθοῦμε.

Ὁ Θεός νά εἶναι μαζί μας καί νά μάς χαρίσει σύνεση νά ἀξιοποιήσουμε τόν λόγο του, πού δέν μάς τόν εἶπαν μήτε προφήτες μήτε διδάσκαλοι ἀλλά ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. Καί αὐτά πού σᾶς λέγω ἐγώ δέν εἶναι λόγια δικά μου, εἶναι λόγια τοῦ Χριστοῦ, μάς τά εἶπε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. Ἐμεῖς ἀπλῶς τά μεταφέρουμε σέ σᾶς ἀλλά καί στόν ἑαυτό μας. Ἄς προσπαθήσουμε, λοιπόν, νά βρεθοῦμε στή θέση τοῦ

πτωχοῦ Λαζάρου. Ἀμήν.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ